

1729 17/11 27: I. Beh. af F. t. L. om Ændr. i og Till. t. L. om Indkomst- og Formueskat. 1730

[Niels Frederiksen.]

ikke mener, at Paastanden om, at Formueforflytningen i Danmark, ved at Kronestigningen bragte Kronen tilbage til den gamle Paritet, er Fabeldigtning. Ikke mindst for det danske Landbrug er det en kold, nøgen Virkelighed, der har forarmet det danske Landbrug i en saadan Udstrækning, at mange Tusinde Landbrugere nu trues med Ruin.

I det Udvalg, der blev nedsat for at overveje Hjælpemidler imod den herskende Landbrugskrise har det ærede Medlem Hr. Holdgaard og jeg i vor Betænkning rettet en Henstilling til Regering og Rigsdag om at tage under Overvejelse at gennemføre en Beskatning af de mange Formuere, der ved Formueforflytningen har faaet en uberegtiget og ubetimelig Fordel ved de Foranstaltninger, Staten gennemførte til Mildnelse og Imødegaelse af de vanskelige Forhold, Formueforflytningen har fremkaldt.

Jeg vil derfor gerne sige til den højtærede Finansminister, at hans Forslag forekommer mig ikke at vidne om dyb Tænkksomhed eller Forstaaelse af de økonomiske Forhold, som de ligger ude i vort Land, men snarere at udtrykke en dyb Medynk med de større Formueejere i vort Folk, der paa Grund af mange tilfældige Omstændigheder i disse Aar ikke har synderlige Indtægter af deres Formue.

Denne dybe Medynk deles sikkert ikke af de sognekommunale Finansministre ude omkring i Landkommunerne, der indenfor deres Omraade har enkelte Skatteydere med en meget betydelig Formue, men med en meget ubetydelig Indtægt. Hverken de eller andre Mennesker kan forstaa det berettigede i, at man, fordi ens Indtægt er meget lille, alligevel kan besidde sin Formue uanfægtet kommunal-skattemæssigt set og ikke synderligt behøver at ændre sine Fordringer til Livet, men godt kan bruge en 10 000—20 000 Kr. om Aaret at leve for, selv om man intet som helst har at svare Skat af. Dette har fremkaldt den Anskuelse, at der tiltrænges en kommunal Formuebeskatning for at udligne det urimelige Forhold, at en Mand kan bo i en Kommune uden at deltage synderligt i dennes offentlige Udgifter. Jeg anfører dette som et Udtryk for den almindelige Optattelse ude i Befolkningen.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger om Formueskatten og det Grundlag, hvorpaa den hviler. At der i disse Aar nødvendigvis maa blive Formuer og Formuegenstande, hvis Afkastning er meget ringe, er en Selvfølge. Grundlaget for Formuebeskatningen kan man dele i tre store Grupper, nemlig: Varer, fast Ejendom og Penge.

For Vareværdiernes Vedkommende ligger Forholdet jo saaledes, at da Svingninger i Værdierne giver sig Udtryk fra Aar til Aar, kan en hvilken som helst Borger i Landet ved sin Formueangivelse angive sin Formue i Varer efter den Pris, som Varerne til enhver Tid har.

Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til Værdierne i fast Ejendom, som er paavirket af eller konstateret ved periodiske Vurderinger. Med Hensyn til disse Værdier kan der ske to Ting, nemlig at Prisfald kan gøre sig stærkt gældende i Perioden, saa at den gældende Formuebeskatning bliver uretfærdig, og at Vurderingen kan være urigtig.

Det kan under saadanne Omstændigheder være berettiget, at Borgere — hvad jeg ved er Tilfældet — føler sig mishandlede ved at skulle betale Skat af saadanne Formuegenstande, men saa forekommer det mig, at man maa fæste sin Opmærksomhed ved ganske andre Ting, end man har gjort i det foreliggende Forslag, for at gøre det Grundlag, paa hvilket Skatten skal betales, rigtigt.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa en Ting, nemlig at man aldrig i et Øjeblik kan rive sig helt løs fra Fortiden. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister og de, der har givet dette Forslag deres Tilslutning, i nogen Grad gør sig skyldige i dette. Vi, der har levet ude i Landbruget under de svingende økonomiske Forhold, ved, at netop det Grundlag for Formuebeskatningen, som Ejendomsskyldvurderingen er, i en Række af Aar var af en saadan Art, at man kunde skjule en Formue ved at disponere over sin Pengekapital til Erhvervelse af en Ejendom; det er slet ikke noget ukendt, at en Mand, der havde 40 000 Kr. i Kapital, købte en Gaard til en Pris af 40 000 Kr. over Ejendomsskyldvurderingen, og Dagen efter havde han ingen For-